

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. Nr. 410.

Anden Eerston.

105te Møde.

Fretdagen den 7de Marts
(Fortf.)

Mr: Jeg kan rigtignok ikke være enig med den ærede Ordfører i, at der ikke skulde foreligge et egentligt Principspørgsmaal i Gjenstanden for den Betænkning, som er bleven afgiven. Jeg mener netop, at Sagen her fra første Begyndelse af til dens nuværende Stadium har angaaet en Principkamp mellem den Mening, hvorefter man ved Embedsmænds Lønninger, og navnlig de første, som bleve at normere, skulde nærme sig til de tidligere Anskuelser om særdeles høje Lønninger, eller man skulde søge at træffe en passende Begrænsning, passende efter Embedernes Beskaffenhed og efter Statens finansielle Kræfter. Jeg har i denne Henseende tidligere udtalt mig, og jeg kan heller ikke fravige min Anskuelse. Derimod har jeg i Fællesudvalget fundet Anledning til at gjøre en Indrømmelse med Hensyn til Gageringen af Toldembedsmand paa to Steder, nemlig i Helsingør og Odense, da det synes at være blevet en gangse Mening, at Embedsmændene i Helsingør behøvede at lønnes højere eller, rettere sagt, at det skulde være saameget kostbarere at leve i Helsingør end i andre Provindsbyer, endog end i Kjøbenhavn: en Anskuelse, som jeg rigtignok tror kun har faaet Indpas ved det kostbare Liv, der for en stor Deel føres af Personer i en vis Stilling i Helsingør, og som jeg ingenlunde tror, man med Nette kan oversføre paa Leveforholdene i denne By i Almindelighed. Men, som sagt, efter den Anskuelse, som derom verserer, tror jeg det kunde være billigt at gjøre Indrømmelse med Hensyn til denne By, og jeg har for min Deel dertil føiet en anden for den By, som er den største i Rækken efter

Kjøbenhavn, nemlig Odense. Jeg har derimod ikke kunnet finde det Princip, hvorefter man skulde gjøre en egentlig Forskiel imellem de 3 jydsk Hovedbyer, Aalborg, Aarhus og Randers, og det saameget mindre, som Fortoldningens Størrelse der har nærmet sig hinanden overordentlig meget, saa at det er vanskeligt at sige med Sikkerhed, hvilken af disse Kjøbstæder der egentlig indtager den første og hvilken den secundaire Rang som Toldsted betragtet. Jeg tror ogsaa, at Randers er det Toldsted, som kræver en maaskee besværligere Virksomhed for vedkommende Embedsmand, da det ligger inde i Landet, har en, om jeg skal kalde det, indenfærs Veliggenhed, medens Aalborg og Aarhus ligge ved aabne Strande, med andre Toldsteder i Nærheden og understøttede ved disses Control. Der er, efter den Erfaring, jeg selv i Handelsstilling har haft Leilighed til at indhente baade i Randers og Aalborg, saaledes Grund for mig til at antage, at der maaskee endog udfordres en mindre trættende Virksomhed for Toldembedsmanden i Aalborg og Aarhus end i lignende Stillinger i Randers. Fremdeles tror jeg det at være Tilfælde, skjøndt jeg ikke skal kunne støtte det paa nøiagtige Angivelser, at der er visse Hoved-Fortoldningsgjenstande, navnlig ved Udførselen af Producter og ligeledes ved Indførselen af Manufacturvarer, som muligt beskæftige Toldvirksomheden mere i Randers end i de to andre nævnte Stæder. Randers har idetmindste, saavidt jeg veed, hidtil været den By, som meest har beskæftiget Hamborg-Garten, hvilken især sætter Toldvæsenet ikke lidet i Contribution. Jeg har derfor ikke kunnet slutte mig til en Anskuelse, hvorefter man skulde kunne opstille nogen Forskiel imellem de tre jydsk Stæder. Som Sagerne imidlertid for Diebliffet staae, erkjender jeg tilfulde, at